

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ *

RELATIVE CAUSE MODEL OF FACTORS EFFECTING MANAGERIAL SUCCESS OF THE HIGHER EDUCATION ADMINISTRATOR IN NORTHERN PROVINCE

อภิชานิ เมฆบัจวัน**

ดร. สมุทร ชำนาญ***

ผศ.ดร. สมโภชน์ อเนกสุข****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากลของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตจังหวัดภาคเหนือและตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตจังหวัดภาคเหนือจำนวน 462 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคริทิก สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำหรับค่าสถิติพื้นฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ล้วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันใช้โปรแกรมสติติชั้นสูง

* วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนรพา

** นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนรพา

*** ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรพา

**** ที่ปรึกษาร่วมอาจารย์ ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรพา

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากล ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือได้รับอิทธิพลจากปัจจัยวิถีทัศน์มาก ที่สุด โดยส่งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมผ่านหลักการบริหารและภาวะผู้นำทำให้มีอิทธิพล โดยรวมมากที่สุด รองลงมาเป็นอิทธิพลด้านภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ส่วนปัจจัยด้านหลักการบริหาร มีอิทธิพลส่งผลกระทบหนอยที่สุด การตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดล ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่า

$$\chi^2 = 435.63, df = 231, P = 0.00, RMSEA = 0.04$$

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ/ ความสำเร็จ/ ผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ABSTRACT

The objective of this research aimed to study the Relative Cause Model of Factors Effecting Managerial Success of the Higher Education Administrator in Northern Province. And to inspect the relevance with empirical data. The sample composed of 462 administrators from state university at higher education level in Northern Province which selected by stratified random sampling method. Research tool was 5 scale linker type questionnaires. The data were analyzed by descriptive statistic using computer program and verified factor analysis was used advanced statistic program

The research finding found that the relative cause of factors that affected the success of administrators at higher education level in Northern Province was influenced by vision factor at higher level which effected directly and indirectly to management principles and leadership. This factor was the most influenced factor while leadership and communication was the second and third influenced factors respectively for management principles factor was influenced less level.

The inspection relevance with empirical data indicated that the relative cause line model was significantly fitted to the empirical data the statistic value of the model was as follow:

$$\chi^2 = 435.63, df = 231, P = 0.00, RMSEA = 0.04$$

KEYWORDS: Relative cause/ Success/ Administrators at higher education level

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการหรือบริหารองค์การต่าง ๆ ผู้บริหาร (Manager) เป็นบุคคลอยู่ในองค์กรที่สามารถ สั่งการให้บุคคลอื่นปฏิบัติงานได้ โดยเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจูงใจให้เกิดการพัฒนา และดำรง รักษาพนักงานที่มีความสามารถเอาไว้ได้ เป็นบุคคลที่วางแผนจัดระเบียบ ชักนำและควบคุมทรัพยากร มนุษย์ วัสดุ การเงิน ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ (เนตร์พัฒนา ယาวิราช,

2553, หน้า 2) ในขณะเดียวกันกับการในการบริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารการศึกษามาก เนื่องจากการศึกษาพัฒนาคนและคนพัฒนาชาติ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ได้กำหนดเนื้อหาสาระอย่างชัดเจนโดยเฉลี่ยวремาตร 9 เป็นกระบวนการจัดการศึกษาและปรับระบบโครงสร้างของการบริหารการจัดการศึกษา

ในขณะเดียวกันกับการวิจัยทางการบริหารการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารการศึกษาประสบความสำเร็จได้ดังที่ คักดีไทย สุรกิจบรร (2549, หน้า 27) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่าข้อเสนอแนะสำหรับการเลือกปัญหาการวิจัยทางการบริหารการศึกษาว่างานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาคุณลักษณะคักดีภาพและการพัฒนาผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากบริบททางการศึกษา และการบริหารการศึกษาของไทยได้เปลี่ยนไป ความจำเป็นของการวิจัยในกลุ่มสาระนี้ยังมีอยู่ แต่ควรให้ความสำคัญในลักษณะโครงการวิจัยที่มีความต่อเนื่อง นั่นคือ การศึกษาสภาพคุณลักษณะ ด้านต่างๆ และ/หรือ คักดีภาพด้านต่างๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษา แล้ว แสวงหาแนวทางการพัฒนาเพื่อให้ได้ข้อสรุปเชิงประยุกต์ใช้ที่ชัดเจนเป็นเรื่องๆ ไป

ภาคเหนือของประเทศไทย เป็นภูมิภาคที่มีประชากรเป็นสัดส่วนกว่า 1 ใน 3 ของประเทศ กระจายตัวอยู่ในจังหวัดต่างๆ รวม 17 จังหวัด ในปัจจุบันมีหน่วยงานทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้บริการการศึกษาแก่ประชากรทั้งในภูมิภาค ระดับประเทศและภูมิภาคอื่นๆ ของโลกหลายแห่ง ผลจากการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาระดับดีเด่น 200 อันดับแรกของทวีปเอเชีย ปรากฏว่ามีผล สำเร็จที่น่าพึงพอใจเพียงแห่งเดียว ได้แก่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาว่า เพราะเหตุใด หรือมีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้มหาวิทยาลัยดังกล่าวมีความสำเร็จในการบริหาร ในขณะที่มหาวิทยาลัยอื่นๆ จำนวนหนึ่งยังไม่สามารถผ่านเกณฑ์การประเมินดังกล่าวได้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดผู้วิจัย ได้มองเห็นปัจจัยต่างๆ หลายปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้ผู้บริหาร ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการบริหารงาน ผู้วิจัยมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของปัจจัยที่ส่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขตจังหวัด ภาคเหนือ ซึ่งยังไม่มีผู้ใดทำงานวิจัยอย่างนี้มาก่อน และมีแนวความคิดที่จะสร้างโมเดลของปัจจัย ดังกล่าว และนำมายทดสอบทฤษฎีเชิงประจักษ์ เพื่อให้ได้มา ซึ่งรูปแบบที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้บริหารได้นำไปปฏิบัติและเป็นแนวทางให้ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยต่างๆ ทบทวนมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ ประสบความสำเร็จในการบริหารงานที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ
- เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บุคลากรการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ มีความคิดเห็นอย่างไร

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บุคลากรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ มีลักษณะเป็นอย่างไร

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บุคลากรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว มีผลเป็นอย่างไร

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บุคลากรการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีของเมอร์เซอร์ (Schermerhorn, 2005, p. 25) และแนวความคิดของ วีรยุทธ์ ชาตากัญจน์ (2552, หน้า 58) ที่พูดถึงเรื่องคุณลักษณะของผู้บุคลากรการศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน (Key personal characteristics for managerial success)

ซึ่งผู้วิจัยได้เคราะห์และสังเคราะห์แนวความคิดของนักวิชาการทั้ง 2 ท่านเป็นหลักร่วมกับนักการศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกันในและต่างประเทศสรุปได้ว่ากรอบแนวความคิดขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บุคลากรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบไปด้วยการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีการยอมรับความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกองค์การ มีการใช้หลักธรรมาภิบาลในการจัดการตามมาตรฐานของสำนักงานประกันคุณภาพ ทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สกอ.) ตามตัวบ่งชี้ที่ 7 และมีความสำเร็จในมาตรฐานสากล ในการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้การจัดอันดับมหาวิทยาลัย (World class) ส่วนปัจจัยหลักการบริหารการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีและแนวความคิดของ วีรยุทธ์ คูนท์ (Wehrick and Koontz, 1993, p.18) และงานวิจัยของสมศักดิ์ เอี่ยมคงสี (2545) ที่พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหาร ประกอบไปด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคคลเข้าทำงาน การซักนำ และการควบคุมในด้านภาวะผู้นำของการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของ ยุค (Yukl, 1998, p. 2) และงานวิจัยของประดิษฐ์ จารยะการกุล (2547) มาสังเคราะห์พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จนั้น ประกอบไปด้วยปัจจัย 9 ด้าน ได้แก่ 1) กระบวนการตัดสินใจของผู้นำที่ถูกต้อง 2) มีระบบการกระจายอำนาจ ที่ดี 3) มีความน่าดึงดูดของบุคคล 4) มีคุณภาพและชื่อเสียงดี ตามแนวความคิดของ วังสรรค์ ประเสริฐศรี (2552, หน้า 61) 5) การใช้อำนาจและอิทธิพล ผู้วิจัยใช้แนวความคิดของ ยุค (Yukl, 1998, p. 2) 6) การทำงานเป็นทีม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำในการบริหารงานที่ประสบความสำเร็จ 7) การบริหารตนของผู้นำ ใช้แนวความคิดของ แฮนรีเวล และคณฑ์ (Hellrie Gell, Jackson and Slocum, 2005, p. 6) 8) ความคิดเชิงวิกฤติเป็นปัจจัยที่ผู้นำจะต้องวิเคราะห์ข้อมูล และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 9) การเป็นผู้บุคลากรมืออาชีพ

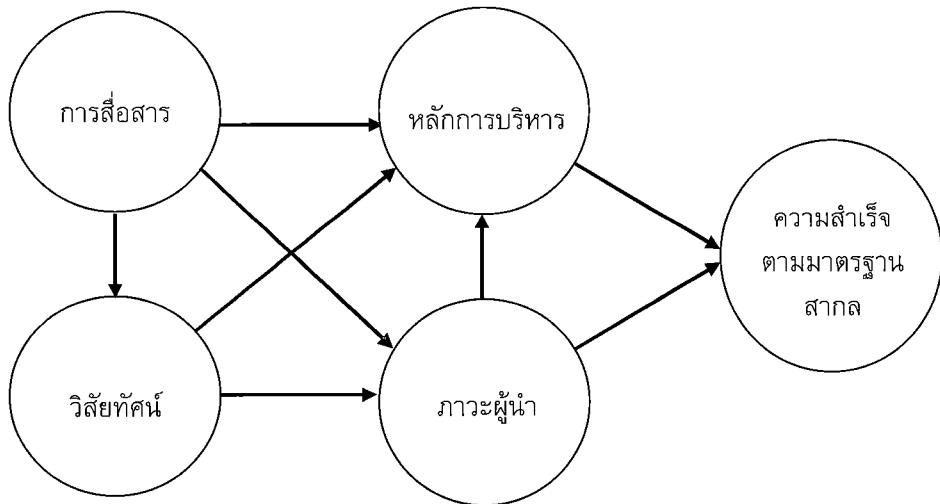
เมอร์เซอร์ (Sehormerhorm, 2002, p. 26) และ วีรยุทธ์ ชาตากัญจน์ (2552, หน้า 59) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้บุคลากรประสบความสำเร็จที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง

คือ การสื่อสาร ซึ่งคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ วิลเลียม (William, 1997) ที่พบว่าความสามารถทางด้านการสื่อสาร เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารการศึกษาประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยได้ใช้วิเคราะห์เชิงความคิดของ มินต์เบิร์ก (Mintzberg ,1973 อ้างถึง ภารดี อันนันเดนไว , 2552, หน้า 154) และนักวิชาการอีกหลายท่าน สรุปได้ว่า การสื่อสารที่ทำให้ผู้บริหารการศึกษาประสบความสำเร็จนั้น มีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการคือ 1) การสื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาปฏิบัติงาน 2) การประสานงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเป็นหนึ่งในการทำงาน ปราศจากข้อขัดแย้งและบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ 3) การใช้ระบบข้อมูล เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผนและระบบการลดข้อขัดแย้ง

วิสัยทัคค์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่นักวิชาการหลายท่านใช้เป็นแนวความคิดหลัก ในการทำให้การบริหารงานประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิเคราะห์เชิงความคิดของ ล็อก (Locke et al, 1991, pp. 53-54) และงานวิจัยของธีติวัฒ สุนเนาน (2546) ซึ่งกล่าวถึงปัจจัยวิสัยทัคค์ว่า ความผูกพันต่อภาวะผู้นำ ที่จะใช้ในการบริหารงาน ซึ่งปัจจัยวิสัยทัคค์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยและแนวความคิดของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่าประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างวิสัยทัคค์ ซึ่งจะต้องสร้างเป็นทีม 2) การเผยแพร่และปฏิบัติตามวิสัยทัคค์ หลังจากการสร้างวิสัยทัคค์ เสร็จแล้ว 3) มีการประเมินและปรับปรุงวิสัยทัคค์ ตลอดเวลาที่มีกิจกรรมวิสัยทัคค์ และ 4) ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาวิสัยทัคค์ตลอดเวลา

จากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยของความสำเร็จที่สำคัญ เชิงสาเหตุที่ล่ำผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา ระดับอุดมศึกษาเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ภาวะผู้นำทางการศึกษา หลักการบริหาร การสื่อสาร และวิสัยทัคค์ โดยสรุปกรอบแนวความคิดในการทำวิจัยครั้งนี้โดยปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการทำงานวิจัยเรื่องโมเดลความสำเร็จเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ล่ำผลต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากลของผู้บริหารการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยในเขตได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา ประธานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา หัวหน้าศูนย์และผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดของมหาวิทยาลัย จำนวน 11 มหาวิทยาลัย จำนวนประชากรทั้งหมด 1122 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรพหุนาม ที่ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรແ Pang ในแบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงเส้น จำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่พอสมควร ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม LISREL ซึ่งลินเดอร์แมน มีเรนดา และโกลด์ (Linderman, Merenda & Gold, 1980 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรชัย, 2542, หน้า 54) ตั้งข้อกำหนดว่าการประมาณค่าขนาด กลุ่มตัวอย่างของตัวแปรทำนาย 1 ตัว ควรกำหนดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 20 หน่วย ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรลังเกต ได้รวมกันทั้งสิ้น 33 ตัวแปร การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณจากสูตรของลินเดอร์แมนและโกลด์ คือ 20×30 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 600 คน ใช้วิธีการสุ่ม จำนวนตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ หลังจากเก็บข้อมูลแล้วแบบสอบถามลังกับจำนวน 478 ฉบับ ได้แบบสอบถามสมบูรณ์ 462 ฉบับที่เหลือไม่สมบูรณ์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ความตรง (Validity) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 30 คน และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จึงตัดข้อคำถามที่มีค่าตอบสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับคะแนนรวม แต่ละฉบับที่ต่อจาก 123 ข้อเหลือ 117 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัย กำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างตัวแปรແ Pang แต่ละตัว

2. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมสถิติชั้นสูง ประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีความควรจะเป็นสูงสุด ผลการวิเคราะห์นำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โมเดลแสดงเส้นอิทธิพลทางตรง (Direct Effect) ของตัวแปร

ค่าสถิติสำคัญในการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดและความสอดคล้องระหว่างโมเดล กับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีดังนี้

1. ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics)
2. ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness-of-Fit Index = GFI)
3. ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index = AGFI) เมื่อนำมาต่อ GFI มากปรับแก้
4. ดัชนีระดับความสอดคล้องเบรย์บเทียบ (Comparative Fit Index = CFI)
5. ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual = SRMR)
6. ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square of Error Approximation = RMSEA)
7. เมทริกซ์เศษเหลือ หรือความคลาดเคลื่อนในการเบรย์บเทียบความกลมกลืน (Fitted Residual Matrix)
8. คิวพล็อต (Q-Plot) เป็นกราฟแสดงความล้มเหลว ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอนไทล์ปกติ (Normal Quartiles)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ลัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบจำลองความล้มเหลว เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ ในการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ มีดังนี้

COMMUNI	หมายถึง การสื่อสาร	VISSION	หมายถึง วิสัยทัศน์
MANAGE	หมายถึง หลักการบริหาร	LEADER	หมายถึง ภาวะผู้นำ
SUCCESS	หมายถึง ความสำเร็จของผู้บริหาร	COMM	หมายถึง การสั่งการ
CORR	หมายถึง การประสานงาน	DSS	หมายถึง การใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ
CONS	หมายถึง การสร้างวิสัยทัศน์	ACTION	หมายถึง การเผยแพร่และปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
EVALU	หมายถึง การประเมินผลและการปรับปรุง	CREA	หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์
ORGAN	หมายถึง การจัดองค์กร	PLAN	หมายถึง การวางแผน
CONT	หมายถึง การควบคุม	STAFF	หมายถึง การจัดบุคคลเข้าทำงาน
LEAD	หมายถึง การชักนำ	POWER	หมายถึง การใช้อำนาจและอิทธิพล
TEAM	หมายถึง การทำงานเป็นทีม	SELF	หมายถึง การบริการตนเอง
CRITICAL	หมายถึง ความคิดเชิงวิกฤต	PROF	เป็นผู้บริหารมืออาชีพ
MARIT	หมายถึง มีคุณธรรมและซื่อสัตย์	CLEAV	หมายถึง ความฉลาด
EMPOW	หมายถึง การกระจายอำนาจ	DECIS	หมายถึง การตัดสินใจ
EFFIC	หมายถึง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	ACCEPT	หมายถึง ยอมรับจากลังคมภายในและภายนอก
GG	หมายถึง ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล	STAND	หมายถึง ใช้มาตรฐานสากลในการประเมิน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความล้มเหลว
เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในเขตจังหวัดภาคเหนือ มาตรฐานอยู่ในช่วง 0.524 ถึง 0.700 จึงจัดได้ว่าเป็นข้อมูลที่มีการกระจาย
แบบปกติ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
COMMUNI	3.85	.527	มาก
COMM	3.46	.631	มาก
CORR	3.99	.614	มาก
DSS	4.10	.655	มาก
VISSION	3.91	.555	มาก
CONS	4.23	.610	มาก
ACTION	3.75	.653	มาก
EVALU	3.78	.639	มาก
CREA	3.88	.675	มาก
MANAGE	4.04	.562	มาก
ORGAN	4.14	.603	มาก
PLAN	4.05	.574	มาก
CONT	3.97	.643	มาก
STAFF	4.05	.682	มาก
LEAD	3.98	.658	มาก
LEADERS	4.14	.524	มาก
POWER	3.95	.693	มาก
TEAM	4.24	.603	มาก
SELF	4.30	.602	มาก
CRITICAL	4.18	.605	มาก
PROF	4.15	.658	มาก
MARIT	4.43	.615	มาก
CLEAV	4.07	.605	มาก
EMPOW	3.99	.657	มาก
DECIS	3.96	.671	มาก
SUCCESS	3.99	.532	มาก
EFFIC	3.97	.632	มาก
ACCEPT	4.06	.608	มาก
GG	4.34	.627	มาก
STAND	3.60	.700	มาก

จากตารางที่ 1 พบร่วมกันว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรสังเกตได้อัญญานอยู่ในช่วง 3.60 ถึง 4.43 และค่าเบี่ยงเบน

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟงที่ใช้ในการศึกษาโดยเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ล่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ

	COMMUNI	VISSION	MANAGE	LEADERS	SUCCESS
COMMUNI	1				
VISSION	.711**	1			
MANAGE	.660**	.841**	1		
LEADERS	.674**	.787**	.853**	1	
SUCCESS	.649**	.771**	.797**	.850**	1

** Correlation is significant at the .01 level 2-tailed

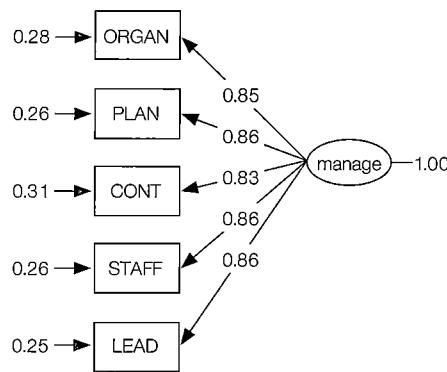
จากตารางที่ 2 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปรแฟงของปัจจัย การลีอสาริสัยทัศน์ หลักการบริหาร ภาวะผู้นำและความสำเร็จของผู้บริหาร พบว่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดเท่ากับ 0.853 คือ ปัจจัย หลักการบริหาร กับปัจจัยภาวะผู้นำ รองลงมาเท่ากับ 0.850 คือปัจจัยภาวะผู้นำกับปัจจัยความสำเร็จของผู้บริหารล้วนตัวแปรคู่ที่สัมพันธ์กันต่ำสุด เท่ากับ 0.649 คือ ปัจจัยการลีอสาริ กับปัจจัยความสำเร็จของผู้บริหาร และทุกคู่ของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฟงหลักการบริหาร

ตัวแปร	หน่วยขององค์ประกอบ	SE	t	R ²
ORGAN	0.53	.01	13.57*	.72
PLAN	0.51	.01	31.97*	.75
CONT	0.55	.02	22.59*	.68
STAFF	0.59	.02	23.12	.69
LEAD	0.60	.02	25.44	.77

GFI = 1.00, *P<.05

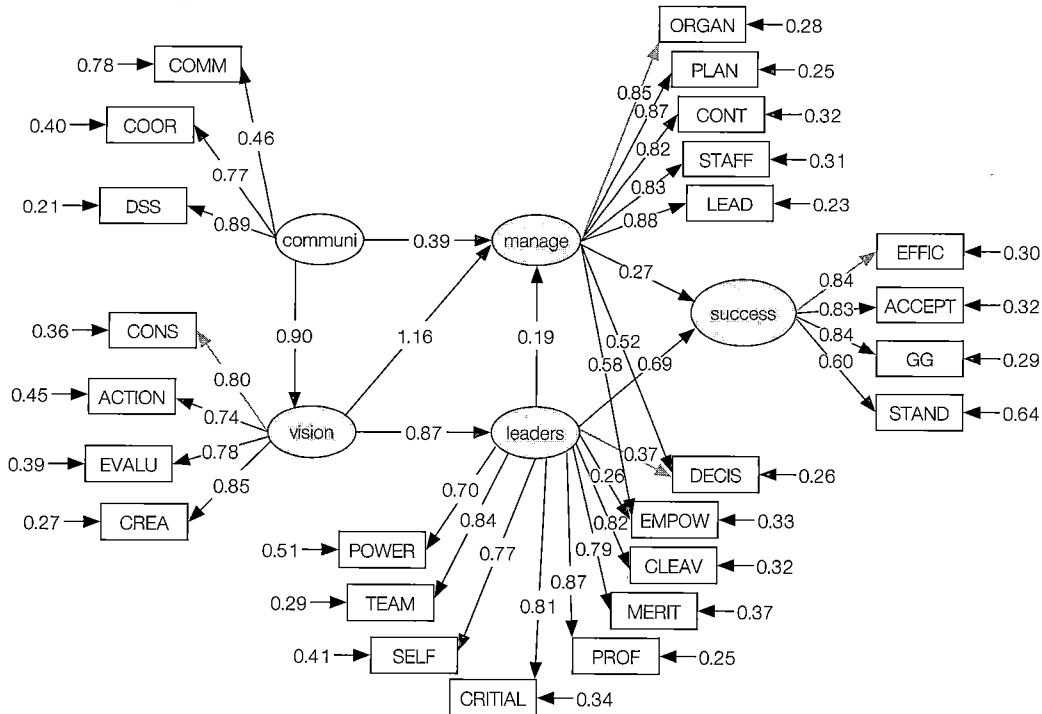

Chi - Square = 5.02, df = 4, P - value = 0.28545, RMSEA = 0.023

ภาพที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฟรงหลักการบริหาร

จากตารางที่ 3 และภาพที่ 1 เป็นการแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดหลักการบริหาร อธิบายได้ว่า การศึกษาตัวแปรหลักการบริหาร โดยการวัดด้วยตัวแปรสังเกตได้ ด้านสังคมการจัดองค์การ การวางแผน การควบคุม การจัดบุคลากรและการซักนำ มีความหมายสมสอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการปรับโโนเมเดลความล้มเหลวเชิงสาเหตุของบ้าจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามในการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงผลดังภาพที่ 2

Chi - Square = 435.63, df = 231, P - value = 0.00000, RMSEA = 0.044

ภาพที่ 2 โมเดลความล้มเหลวโครงสร้างเชิงสาเหตุของข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ปรับแก้แล้ว

ตามกระบวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ลิสเทล เสนอให้มีการปรับโมเดลเพื่อให้เห็นความกลมกลืนของโมเดล โดยพิจารณาความสอดคล้องในหลักการทฤษฎีของเส้นทางความสัมพันธ์ในโมเดล และยอมรับความกลมกลืน สอดคล้องด้วยการตรวจสอบความตรงของโมเดล

ตารางที่ 4 แสดงค่าสถิติตรวจสอบความตรงและความกลมกลืนของโมเดล

ตัวนิยมทดสอบความกลมกลืน		เกณฑ์	ผลการวิเคราะห์
1. ระดับความกลมกลืน(Goodness of Fit)			
1.1 Chi-square	ต่ำใกล้ 0.00	$\chi^2 = 435.63$	
		df = 231	
Relative Chi-square	$\chi^2 / df < 2$	1.88	
1.2 GFI (Goodness of Fit Index)	> 0.90	0.93	
1.3 AGFI (Adjusted GFI)	> 0.90	0.90	
1.4 RMR (Root Mean Squared Residual)	เข้าใกล้ 0	0.011	
1.5 RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation)	$<0.05 = \text{Good}$ $<0.10 = \text{MEDI}$ $>0.10 = \text{Poor}$	0.044	
1.6 NFI (Normed Fit Index)	>0.90	0.99	
1.7 NNFI (Non-NFI)	เข้าใกล้ 1	0.99	
1.8 CFI (Comparative Fit Index)	สัมพันธ์กับ NNFI อยู่ระหว่าง 0-1	1.00	
1.9 SRMR (Standardized RMR : Fit Residuals Matrix)	$<0.05 = \text{Good}$	0.026	
1.10 IFI (Incremental Fit Index)	>0.90	1.00	
1.11 CN (Critical N)	>200	310.10	
2. NCP (Non-Centrality Parameter)	NCP/df	204.63/231=0.88	
3. เปรียบเทียบดัชนี AIC ECVI และ CAIC	น้อยกว่า Saturated Model (ที่อยู่ในวงเล็บ) (1.23; 1.49) ดีกว่าโมเดล มีความกลมกลืน	1.41	

ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือจากการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างโมเดลที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลสมมติฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ ผลการปรับเปลี่ยนค่าอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ พบว่า ผลการทดสอบค่าได - สแควร์ (χ^2) = 435.63 ท้องค่าอิสระ (df) = 231 ซึ่งพิจารณาค่าได - สแควร์ สัมพัทธ์ (ผลหารของค่าได - สแควร์ด้วยองค์ค่าอิสระ) ได้เท่ากับ 1.88 ถือได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่หากพิจารณาค่าได - สแควร์โดยใช้ NCP ในกรณีที่มีการปรับโมเดล จะได้ผลลัพธ์เป็น 0.88 (NCP = 204.63, df = 231) ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องระดับดีมาก ค่า Root Mean Squares Error of Approximation (RMSEA) เป็นดัชนีที่พิจารณาคุณภาพเหลือหรือความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นผลต่อระหว่างความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่างกับความแปรปรวนร่วมตามโมเดลถ้าคุณภาพเหลือต่ำแสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสม เกณฑ์ที่ใช้ตัดสินเป็นดังนี้ ถ้า RMSEA มีค่าน้อยกว่า .05 ถือว่าโมเดลมีความเหมาะสมมาก ถ้ามากกว่า .05 แต่น้อยกว่า .08 ถือว่ามีความเหมาะสม ถ้ามีค่าระหว่าง .08 - .10 ถือว่ามีความเหมาะสมพอใช้ ถ้ามีค่ามากกว่า .10 ถือว่าโมเดลไม่เหมาะสมและอาจจะพิจารณาจาก Goodness of Fit Index (GFI) เป็นดัชนีที่นำค่าได - สแควร์มาแปลงค่าอีกครั้ง GFI เป็นอัตราส่วนผลต่อระหว่างค่าความเหมาะสมก่อนและหลังปรับโมเดลเป็นค่าที่ไม่ขึ้นกับขนาดตัวอย่างเหมือนกับค่าได - สแควร์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 ถ้ามีค่ามากกว่า .90 ยอมรับได้ว่าโมเดลมีความเหมาะสม อีกค่าหนึ่งที่ใช้ประเมินความเหมาะสมของโมเดลคือ Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) เป็นดัชนีปรับแก้ GFI โดยคำนึงถึง df จำนวนตัวแปรและขนาดตัวอย่าง มีเกณฑ์เข่นเดียวกับ GFI คือถ้ามีค่ามากกว่า .90 ถือว่าโมเดลมีความเหมาะสมซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า เมื่อปรับแก้โมเดลแล้วมีค่า RMSEA = 0.044 มีนัยสำคัญที่ระดับ $p < .05$ ค่า GFI = 0.93 AGFI = 0.90 ซึ่งเป็นค่าที่มีความกลมกลืนของโมเดลในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ การสื่อสารวิสัยทัศน์ หลักการบริหาร ภาวะผู้นำ และความสำเร็จตามมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากล ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยวิสัยทัศน์มากที่สุด โดยส่งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม ผ่านหลักการบริหารและภาวะผู้นำ ทำให้มีอิทธิพลโดยรวม มากที่สุด มีค่า 0.98 รองลงมาเป็นอิทธิพลด้านภาวะผู้นำมีค่า 0.91 และการสื่อสารมีค่า 0.79 ส่วนปัจจัยด้านหลักการบริหาร มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จตามมาตรฐานสากล ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ น้อยที่สุด มีค่า 0.29

รายละเอียดของอิทธิพลโดยรวมของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากล ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ อธิบายได้ว่า

ปัจจัยด้านการสื่อสารมีอิทธิพลโดยอ้อมผ่านปัจจัยหลักการบริหาร วิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำทำให้มีอิทธิพลโดยรวม มีค่าเป็น 0.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยวิสัยทัศน์มีอิทธิพลโดยอ้อมที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากลของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ ผ่านหลักการบริหารและภาวะผู้นำมีค่า 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยหลักการบริหารมีอิทธิพลโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากลของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ มีค่า 0.29 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยภาวะผู้นำมีอิทธิพลโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากลของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตจังหวัดภาคเหนือ มีค่า 0.69 และส่งผลทางอ้อมผ่านหลักการบริหาร ทำให้มีอิทธิพลโดยรวมมีค่า 0.91 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ปัจจัยทางด้านการสื่อสาร มีอิทธิพลทางอ้อมกับความสำเร็จในการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยถ่วงอิทธิพลของปัจจัยผ่านหลักการบริหารและวิสัยทัศน์ นั่นคือผู้บริหารที่มีหลักการบริหารที่ดี และมีวิสัยทัศน์เป็นเลิศ จะต้องมีระบบการสื่อสารที่ดีด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบข้อมูลสนับสนุนที่ใช้ในการตัดสินใจ เป็นหลัก สอดคล้องกับ มินสเบิก (Mintzberg, 1973) ที่กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารในการตัดสินใจ ใน การดำเนินการนั้นต้องอาศัยข้อมูลการตัดสินใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของโลฟเฟอร์ (Lofffer, 2003) ซึ่งศึกษาปัจจัยคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารเน้นคุณภาพ ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ได้และมีความสามารถในการใช้ข้อมูลหรือสถิติในการตัดสินใจ

2. ปัจจัยทางด้านวิสัยทัศน์ มีอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุด ส่งผ่าน ปัจจัยทางด้านหลักการบริหาร และภาวะผู้นำ นั่นคือ ผู้บริหารการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ มีหลักการบริหาร และ ภาวะผู้นำที่ดี จะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ดีด้วย และปัจจัยการมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยหลัก ของผู้บริการ การศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีอิทธิพลทางตรง กับปัจจัยวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของคิลเมอร์ (Kilmer, 1999) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ เป็นปัจจัยด้านคุณลักษณะ และพฤติกรรมของผู้บริหารที่มุ่งคุณภาพ องค์การประสบความสำเร็จ

3. ปัจจัยทางด้านหลักความบริหาร มีอิทธิพลโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตาม มาตรฐานสากลของผู้บริการ การศึกษา ระดับอุดมศึกษาโดยได้รับอิทธิพลจาก ปัจจัยการสื่อสาร วิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำซึ่งสอดคล้องกับ ทิพาวดี เมฆสววรค์ (2543) กล่าวว่าการบริหารงานแบบมุ่งผลลัมพุทธิ์ ต้องมีการจัดระบบข้อมูลและการวางแผนระบบสารสนเทศที่ดี แตกต่างกันกับ งานวิจัยของพรทิพย์ สรวงกช (2544) ที่เน้นความสำคัญของปัจจัยในการบริหารงานในโรงเรียน ที่ประสบความสำเร็จต้องมีสภาพแวดล้อมและอาคารเรียนที่ดี

4. ปัจจัยทางด้านสภาวะผู้นำ มีอิทธิพลโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามมาตรฐานสากล โดยได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัย วิสัยทัศน์ และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยการสื่อสารสอดคล้อง กับ ทองทิพภา วิริยะพันธ์ (2550, หน้า 13-17) ผู้บริหารจะต้องตระหนักรึงการกิจของความเป็นผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีความพร้อมในระบบข้อมูลลือสารเพื่อนำมาปรับปรุงองค์กร

5. ปัจจัยทางด้านความสำเร็จตามมาตรฐานสากล ของผู้บริหารการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยหลักการบริหารและภาวะผู้นำ แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัย วิสัยทัศน์ และการสื่อสาร ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า จากปัจจัยที่กล่าวมา มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของผู้บริหารการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สโครเดอร์ (Sehroeder, 2002) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มพัฒนาระบบบริหารมุ่งผลลัมพุทธิ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน (ก.พ.) (2544, หน้า 17-19) ที่กล่าวว่าผลสำเร็จขององค์การ จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับ การมีผู้นำที่ดี มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และการวางแผนที่ดี ตลอดจนมีการยอมรับทั้งภายใน และภายนอกองค์การเมื่อบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ขององค์การ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรนำผลจากการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการใช้ประกอบการบริหารจัดการกับสถานศึกษาทั้งประเทศ เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ให้ทำงานประสานความล้าเร็วในการบริหารสถานศึกษาต่อไป

2. ควรมีการพัฒนาข้อมูลเพื่อส่งผลกระทบกับผู้บริหารหรือระบบการจัดการทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในเรื่องผลสำเร็จของผู้บริหารการศึกษาในสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริหารในโรงเรียนขนาดเล็ก หรือการบริหารอาชีวศึกษา เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเก็บรายละเอียดเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ขึ้น

บรรณานุกรม

- กลุ่มพัฒนาระบบการบริหารมุ่งผลลัมภ์ สำนักงาน ก.พ. (2544). คู่มือการพัฒนาระบบการบริหารแบบมุ่งผลลัมภ์. กรุงเทพฯ: กองกลางสำนักงาน ก.พ.
- ทองพิพาก วิริยะพันธ์. (2550). ทักษะผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: G.P. CYBERPRINT.
- ทิพาวดี เมฆสวรรค์. (2543). การบริหารมุ่งผลลัมภ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาการข้าราชการพลเรือน.
- วงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเบล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรพัฒนา ยาวยาช. (2553). การจัดการสนับสนุน. กรุงเทพฯ: ทริปเพล็กซ์รีบ.
- พรกิพย์ สระงกช. (2544). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบำร. (2549). การวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารการศึกษา. ศกdnคร: สมศักดิ์การพิมพ์.
- Kilmer, L. C. (1999). *Total quality management: A tool for school improvement (secondary school)*. Dissertation Abstracts International, 59(10), 3705.
- Lindeman, R. H., Merenda, P. F., & Gold (1980). *Introduction to bivariate and multivariate analysis*. Illinois: Scott, Foresman & Company.
- Loffler, E. (2003). *Defining quality in public administration*. Retrieved May 21, 2003, from www.vus.uni-lj.si/nispa/loooooefflu.doc
- Mintberg, H. (1973). *The nature of managerial work*. New York: Harper & Row.
- Schermerhorn, J. R. Jr. (2005). *Management* (8th ed.). USA: John Wiley & Sons, Inc.
- Schroeder, P. G. (2002). *Case study of an administrative services department: The effect of learning organization theory as intervention strategy in the transformation of organizational culture*. Retrieved September 3, 2003, from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/3061615>

